

## PEYGAMBER'E İFTİRALAR (2)\*

(...düenden devam)

Rivayetler, Kurayzalı tutsak erkeklerin öldürüldüğünü ifade ediyorsa da âyetten, konuyu kısaca anlatan Kur'ân âyetinde: **"ferîkan taktulûne ve te'sirûne ferîka: bir kısmını öldürüyor, bir kısmını esir alıyordunuz"** denil iyor. Yani öldürme olayı, esir alma olayından önce olmuştur. Muhammed Suresinde ise *tutsakların ya fidye ile veya fidesiz serbest bırakılacağı* belirtilmektedir (4. âyet). Esirlerden bir kısmının öldürüleceğine dair bir seçenek yoktur. Âyetin açık hükmüne rağmen Hz. Peygamber'in esir aldığı bu kadar insanı öldürdüğü hakkındaki rivayetin doğruluğundan şüphe etmemek mümkün değildir. Kanaatime göre bu, kasıtlı veya kasıtsız olarak üretilip kaynaklara sokulmuş bir rivayettir. Kuşatma esnasında atılan oklarla kimi savaşçıların öldürülmüş olması gayet doğaldır. Ama teslim olanlar esir edilip o zamanın şartları uyarınca esirlere uygulanan muamele uygulanmıştır.

İttifaklarını bozup düşmanla işbirliği yaparak Müslümanları arkadan vurmak isteyen Kurayzalılar, hıyanetin en ağırını işlemişlerdi. Kendilerinden önce sözlerinde durmayan Kaynuka ve Nadîr Oğullarının sürgün edilmiş olmalarından da ibret almamış, onlardan çok daha büyük bir hıyanet içine girerek, Müslümanları tamamen imhâ etmek üzere gelen birleşik müşrik ordusuyla birleşmişlerdi. Eğer savaşta öteki taraf galip gelseydi, Müslüman erkekler kesin olarak öldürülecek, çocukları ve kadınları esir edilecekti. Hıyanetin cezası ölümdür. Yapılan suç u dengiyle cezalandırmak adalete uygundur.

Ama benim kesin kanaatime göre Hz. Peygamberin, tutsakları öldürdüğü hakkındaki âyetin ifadesiyle bağdaşmayan rivayet doğru değildir. Siz bu konuyu ayrıntı ile öğrenmek istiyorsanız **"Kur'ân-ı Kerîm'e Göre Hz. Muhammed"** adlı eserimde "Hendek, Kurayza Oğulları Sefer-lerini" okuyunuz.

2. Savaşta esir alınan kadınların savaşçılara teslim edildiği ise iftiradır. Savaşta şehvet dürtüsünden bunalan bazı gençlere Hz. Peygam-ber müt'a yapmalarını önermiştir. Müt'a, geçici evlenmektir. Ama bu, esir alınan kadınlarla değil, bunu meslek edinen kadınlarla olmuştur. Esir alınan kadınların askerlere teslimi, alçakça bir iftiradır.

3. Hz. Osman zamanında dinden dönenlerin hendeklere doldurulup yakıldığı ise yalanın en rezillerinden biridir. Çünkü Hz. Osman zamanında dinden dönme olayı olmadı. O olay Ebubekir zamanında olmuştur. Bu olay aslında dinden dönme de değildi, Zekât vergisini vermeyerek devlete baş kaldırma olayı idi ki bir çeşit terör sayılır. Hz. Ebubekir, Halid kumandasında gönderdiği ordularla bunları yola getirmiş ve adamlar vergilerini ödemeğe razı olmuşlardır. Gerçekte olay irtidad (dinden dön-me) olayı değil, devlete baş kaldırma olayıdır. Elbette devlet, rejime baş kaldıran eşkıya ile savaşıır. Ama yakma söz konusu olmamıştır, olamaz da. Bu yakma iddialarının hepsi yalandır. Çünkü Peygamberimiz, *“Kim-seye ateşle (yakarak) işkence etmeyiniz, Allah’tan başka hiç kimse yakarak cezalandırma hakkına sahip değildir”* buyurmuştur.

***\*yazı arşivden alınmıştır***